

[Statsministeren]

overensstemmelse med aktieselskabsloven, der er undergivet almindelige selskabsretlige regler. Dette indebærer bl. a., at staten som aktionær i selskabet ikke er forpligtet til at dække økonomiske krav, som måtte blive rejst mod selskabet i forbindelse med en eventuel konkurs.

Spm. nr. 1053

Til *statsministeren* (10/7 80) af:

Maisted (FP):

»Kan statsministeren oplyse, om den kommende arbejdende bestyrelsesformand vil blive aflønnet væsentligt højere end den administrerende direktør for D.O.N.G A/S, og hvilken løn oppebærer den administrerende direktør?«

Begrundelse

Det er åbenbart mere sandsynligt, at statsministeren vil afgive korrekte svar end energiministeren, hvorfor spørgsmålet er rettet til statsministeren.

Besvarelse (24/7 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Energiministeren har oplyst, at D.O.N.G. A/S er organiseret som et aktieselskab og derfor er undergivet almindelige selskabsretlige regler. Aktieselskabslovens § 106, stk. 2, stiller alene krav om, at den samlede ledelses lønning og vederlag skal oplyses i selskabets årsberetning.

Jeg finder mig på denne baggrund og i overensstemmelse med almindelig praksis ikke forpligtet til at give de ønskede oplysninger.

Spm. nr. 1054

Til *justitsministeren* (11/7 80) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren overveje at søge afsoningspukkelen afviklet ved at åbne mulighed for, at de pågældende får tilbudt alternativer til frihedsstraf?«

Begrundelse

Over 7.000 dømte venter på, at der bliver plads i kriminalforsorgens anstalter, så de

kan afsone deres frihedsstraf. For det store antals vedkommende drejer det sig om bagateller.

Kriminalforsorgens ledelse har foreslået problemet løst ved at udbygge afsoningskapaciteten med 400 pladser. Dette forslag er forståeligt nok, eftersom kriminalforsorgen ikke har politisk kompetence til at ændre strafformerne, og eftersom det er klart urimeligt og får karakter af ekstrastraf, når der kan gå op til flere år mellem domfældelse og afsoning.

Den foreslåede løsning er imidlertid uantagelig af andre grunde:

Alle undersøgelser viser, at frihedsstraf i socialiseringshenseende er værre end ingenting,

»løsningen« vil koste en masse penge til et helt igennem dårligt formål, og

en udvidelse af kapaciteten vil næsten uundgåeligt lægge sig hindrende i vejen for stærkt tiltrængte ændringer dels til nedbringelse af det fortsat alt for store antal varetægtsfængslinger, dels i form af eksperimenter med alternativer til frihedsstraf.

Ministeren har erklæret sig indforstået med, at man alvorligt skal se på mulighederne for alternativer til frihedsstraf i forbindelse med kommende lovovertrædelser.

Imidlertid er der fuldt så god grund til at åbne for sådanne muligheder i forbindelse med afsoningspukkelen og derved undgå udbygning af den mest ukonstruktive – for ikke at sige destruktive – side af kriminalforsorgen.

Grundlaget findes allerede i betænkning nr. 806 fra 1977.

Det må nødvendigvis være regeringen – ikke kriminalforsorgen – der tager initiativ, da det formentlig kræver lovhjemmel at konvertere allerede afsagt frihedsstraf til andre sanktionsformer. Det må desuden forudsættes, at de dømte gives mulighed for at vælge alternativet, således at ingen kan opfatte det som en skærpelse af lovgivningen med tilbagevirkende kraft.

Disse praktiske vanskeligheder er små og lette at overvinde sammenlignet med den fordel, der vil være ved at få benyttet afsoningspukkelen til noget konstruktivt og at undgå en konserverende udbygning af afsoningsanstaltnes kapacitet.